

Postanowienie z dnia 13 lutego 2006 r.

II PZ 68/05

Błędnie nazwany element skargi kasacyjnej, w którym wskazuje się, że skarżącemu chodzi o to, aby Sąd Najwyższy rozpoznał skargę, powinien być potraktowany jako wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania (art. 398 § 1 pkt 3 k.p.c.).

Przewodniczący SSN Barbara Wagner, Sędziowie SN: Krystyna Bednarczyk (sprawozdawca), Roman Kuczyński.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 13 lutego 2006 r. sprawy z powództwa Danuty Ś. przeciwko Ministrowi Zdrowia, Narodowemu Funduszowi Zdrowia - W. Oddziałowi Wojewódzkiemu w P. o wynagrodzenie, odpłatność i odszkodowanie, na skutek zażalenia strony pozwanej Narodowego Funduszu Zdrowia W. Oddziału Wojewódzkiego w P. na postanowienie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 23 września 2005 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżone postanowienie.

U z a s a d n i e

Postanowieniem z dnia 23 września 2005 r. [...] Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Poznaniu odrzucił skargę pozwanego Narodowego Funduszu Zdrowia W. Oddziału Wojewódzkiego w P. od wyroku tego Sądu z dnia 13 maja 2005 r. Sąd ustalił, że skarga nie zawiera uzasadnionego wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania. Nie został zatem spełniony określony w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. wymóg, którego niezachowanie powoduje z mocy art. 398⁶ § 2 k.p.c. odrzucenie skargi kasacyjnej.

Postanowienie to pozwany zaskarżył zażaleniem wnosząc o jego uchylenie. Zarzucił on, że określone w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. wymaganie zostało spełnione. Pełnomocnik pozwanego w *petitum* skargi kasacyjnej użył sformułowania „wnoszę skargę kasacyjną” rozumiejąc w ten sposób „wniosek”, o którym mowa w powołanym

przepisie. Ponadto skarżący wyodrębnił w osobnym punkcie przyczyny uzasadniająca rozpoznanie skargi kasacyjnej, wskazując na występowanie istotnego zagadnienia prawnego. Skarżący posłużył się zwrotem „okoliczności uzasadniające rozpoznanie kasacji”, który jest rodzajowo tożsamy z „uzasadnieniem wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Występująca między tymi sformułowaniami różnica redakcyjna ma wyłącznie znaczenie stylistyczne”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 398⁴ k.p.c. określa wymogi formalne jakim powinna odpowiadać skarga kasacyjna. W § 1 tego artykułu określone są bezwzględne wymagania, co do których ewentualne braki nie mogą być uzupełnione po upływie terminu do wniesienia skargi, natomiast w § 2 określone są wymagania, które w wypadku braku ich spełnienia mogą być uzupełnione na wezwanie sądu. Zachowanie tych wymagań formalnych jest badane przez sąd drugiej instancji na podstawie art. 398⁶ k.p.c. Zgodnie z § 1 i 2 tego przepisu sąd wzywa stronę do uzupełnienia braków skargi niepełniającej wymagań określonych w art. 398⁴ § 2 k.p.c., natomiast w przypadku stwierdzenia braków co do wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. sąd drugiej instancji odrzuca skargę.

Bezwzględne wymagania skargi kasacyjnej określone są w czterech punktach art. 398⁴ § 1 k.p.c. i są następujące: oznaczenie zaskarżonego orzeczenia (pkt 1), przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia (pkt 2), wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie (pkt 3) oraz wniosek o uchYLENIE lub zmianę orzeczenia (pkt 4). Oceniając dopuszczalność skargi kasacyjnej sąd drugiej instancji bada, czy wszystkie wymienione elementy zostały zawarte w skardze. Wskazany przepis w punkcie 3 wymaga, aby wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej wraz z uzasadnieniem stanowił odrębny element pisma. Zarówno ten wymóg jak i pozostałe określone w art. 398⁴ § 1 k.p.c. wymagania mają charakter czysto formalny. Ich spełnienie bada sąd drugiej instancji, którego kontrola ogranicza się do sprawdzenia, czy wszystkie określone w przepisie elementy znalazły się w skardze kasacyjnej.

W niniejszej drodze wnoszący ją pełnomocnik pozwanego użył sformułowania „wnoszę skargę kasacyjną”, po czym następuje oznaczenie zaskarżonego wyroku i przytoczenie podstaw kasacyjnych. Kolejny element skargi został zatytułowany

„przedstawiam następujące okoliczności uzasadniające rozpoznanie kasacji”, a ostatni zawiera wnioski o zmianę, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku. Zdaniem skarżącego ten trzeci element powinien być uznany za wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Zawarte zostało w nim między innymi następujące sformułowanie: „rozpoznając skargę kasacyjną Sąd Najwyższy ukształtuje relacje pomiędzy organami nadzoru i zarządzania nad systemem ochrony zdrowia; ponadto rozpoznanie skargi usunie stan niepewności w zakresie oceny relacji pomiędzy przepisami o charakterze władczym, traktując o czynnościach z zakresu prawa pracy, podejmowanych przez inne osoby niż pracodawca, o których mowa w art. 3¹ k.p.”. Sformułowanie to może być potraktowane jako wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania mimo jego błędnego zatytułowania, skoro wyraźnie się w nim wskazuje, że skarżącemu chodzi o to, aby Sąd Najwyższy rozpoznał skargę. Od strony formalnej skarga kasacyjna spełnia więc wszystkie określone w art. 398⁴ § 1 k.p.c. wymagania i nie było podstaw do jej odrzucenia.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie.

=====